

[Weikop.]

livet tidligere har manglet, og som ogsaa maa lette Priskontrolraadet's Arbejde og formentlig affbøde megen Kritik.

Forudsætningen er imidlertid, at Administrationen forstaaer, at der er sket en Ændring paa dette Omraade. Efter mit Kendskab til Prismyndighederne har de en saa glimrende Eyne til at indstille sig paa nye Forhold, at det næppe vil volde store Vanskeligheder, naar, som sagt, baade Viljen og Evnen er — det tror jeg, de er — i fuldt Maal til Stede baade i Priskontrolraadet og i Prisdirektoratet. Endelig kan den højtærede Handelsminister ogsaa drage Omsorg for, at Udviklingen gaar i den rigtige Retning ved at give den udmærkede Repræsentant for Handelsministeriet, der sidder i Priskontrolraadet, de nødvendige Direktiver, for selv om det siges, maaske med Urette, at Priskontrolraadet føler sig suverænt, skal det dog følge baade Lovens Ord og Aand.

I denne Forbindelse vil jeg gøre opmærksom paa, at Lovens Bemærkninger, som de fremgaar af Betænkningen, maa tillægges en overordentlig stor Betydning, fordi Bemærkningerne giver Udtryk for, hvorledes Rigsdagen fortolker Loven og ønsker den administreret. Det nytter saaledes ikke, at Prismyndighederne eller andre vil holde sig alene til Lovens Ordlyd, man maa tage Bemærkningerne i Betragtning og forstaa, at Meningen med de meget fyldige Bemærkninger har været at give nogle, formentlig klare Retningslinier for Lovens Administration og Fortolkning.

At den højtærede Handelsminister er fuldt enig deri, siger jeg blot for Fuldstændighedens Skyld, saa der ikke paa noget Tidspunkt skal opstaa nogen Tvivl om Betydningen af Bemærkningerne til Lovforslaget, saaledes som vi har formuleret dem i Betænkningen.

Det er klart, at vi fra konservativ Side ikke har faaet alle vore Ønsker opfyldt. Det er nu engang Samarbejdets Vilkaar, at skal der ved gensidig Imødekommenhed opnaas et Resultat, maa der bøjes af, hvis man tilsigter et Samarbejde om Problemerne fremfor blot og bar Markering af Standpunkter. Vi har altsaa foretrukket at naa et Resultat og medvirke til det foreliggende Lovforslags Tilblivelse, saa godt som vi har formaaget.

Jeg vil ogsaa gerne her om nogle af Enkelthederne gøre nogle Bemærkninger.

Hidtil har det været flydende, om Priskontrolraadet kunde gribe ind i Produktionen og gennemføre Produktionsbegrænsninger.

Det er nu fastslaaet, at Prismyndighederne hverken paa det ene eller det andet Omraade kan foreskrive Produktionsbegrænsninger, eftersom det i Lovens § 1 udtrykkeligt siges, at Produktionsbegrænsninger falder uden for Loven. Det er saare naturligt, at Produktionsforhold henhører til Vareforsyningslovens Omraade, selv om Priskontrolraadet maaske ikke altid tidligere har fundet det naturligt. Nu er det i hvert Fald ganske klart, at Prismyndighederne ikke kan foreskrive Produktionsbegrænsning.

Om Forbrugerrepræsentanterne i Priskontrolraadet skal jeg henvise til, hvad jeg sagde ved Lovforslagets første Behandling, og kun gentage, at jeg aldrig har udtalt mig imod, at Husmødrene var repræsenteret i Priskontrolraadet, og jeg har derfor heller ikke noget at indvende imod, at den højtærede Handelsminister, saaledes som det er hans Ret, udpeger Husmoderrepræsentanter; en Udvidelse af Priskontrolraadet's Medlemsantal vil imidlertid kunne medføre, at der ogsaa vil blive stillet Krav fra anden Side, men det skal jeg nu ikke beskæftige mig med ved denne Lejlighed.

Nægtes kan det ikke, at man i Erhvervskredse havde næret store Forventninger om, at Prislovens § 8 var blevet fuldstændig ændret, og vi havde ogsaa ønsket Ændringer paa flere Punkter. Bl. a. havde vi ønsket at komme væk fra det 8 Aar gamle Grundlag for Avanceberegningen, ligesom vi ønskede, at Nettoavanceberegningen og Bruttoavanceberegningen blev ligestillet. Dette kunde der ikke opnaas Enighed om, hvorimod der nu i Bemærkningerne er givet klart Udtryk for, hvad der forstaaes ved „urimelige Priser“, saaledes at Priskontrolraadet ikke fremtidig kan tilsidesætte Lovens øvrige Bestemmelser under Henvisning til, at Prisen og Avancen før Krigen, da der var frie Konkurrenceforhold, var urimelig, undtagen under de Omstændigheder, der er angivet i Loven. Det er klart, at den Vægt, der er lagt paa, at Priskontrolraadet's Skøn ikke kan tilsidesætte Lovens øvrige Bestemmelser, ogsaa maa tage Sigte paa Lovens § 8, Stk. 2. Forhaabentlig er hermed Tvivlen om Forstaaelsen af § 8, Stk. 1, fjernet. At der tidligere var Tvivl om Forstaaelsen, fremgaar bl. a. af, at Priskontrolraadet i 1946 stod delt over for Forstaaelsen, idet et Mindretal, hvoriblandt Handelsministeriets Repræsentant, mente, at Bestemmelsen ikke havde selvstændig Betydning, medens et Flertal var af den modsatte Opfattelse. Nu giver Betænkningen Udtryk for Rigsdagens Opfattelse, og dermed skulde Spørgsmaalet være klaret.